

РЕШЕНИЕ

№ 2470

гр. София, 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д Л. Д

при участието на секретаря А И. И.
като разгледа докладваното от Д Л. Д Административно наказателно дело № 20231110204826 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на “ против Наказателно постановление № ., издадено от директор на регионална дирекция при ГД „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което, на основание чл. 51б, ал. 1 от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (ЗТТСИ), на жалбоподателя били наложени 2 бр. имуществени санкции, в размер на по 2 000 (две хиляди) лева всяка, за нарушение на 43з, ал. 2, т. 2 ЗТТСИ и на чл. 43з, ал. 1, т. 5 ЗТТСИ.

НП е обжалвано от санкционираното лице, в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление. Навеждат се доводи за обективна несъставомерност. Моли се за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител и не изразява становище.

Административнонаказващият орган чрез пълномощника си, оспорва жалбата и намира същата за неоснователна. Предлага процесното наказателно постановление да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно. Претендира деловодни разноски.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.08.2021 г. от КЗП била направена проверка в търговски обект - магазин “, находящ се в гр. , сграда на и стопанисван от . В хода на същата било установено, че в обекта се предлагат за продажба електронни цигари (стикове) за еднократна употреба марка Всяка електронна цигара била поставена в потребителска опаковка, с информация на български език, като в същата имало и поставена листовка с информация на български език.

Проверена била електронна цигара марка - вкус, от която била иззета 1 бр. потребителска

опаковка и листовка. При преглед на същата било установено, че потребителската опаковка не съдържа информация за поемното количество никотинна доза, както и липсвали предупреждения за опасността от пристрастяване и токсичност.

Резултатите от проверката били обективирани в Констативен протокол №

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на свидетеля Н. С.; АУАН; НП; известие за доставяне; възражение; констативен протокол; фискален бон; служебен бон; копия на потребителска опаковка; заповеди за компетентност.

Доказателствена съвкупност се отличава с еднопосочност и вътрешна непротиворечивост, поради което и *per argumentum a contrario* от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, подробен анализ и съпоставка на доказателствата не е наложителен, вкл. и в контекста на представените от наказващия орган веществени доказателствени средства, макар и едва пред касационната инстанция.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното юридическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложенето на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи – служители на КЗП, изрично натоварени от ръководителя на КЗП (чл. 233, ал. 1 и ал. 2 ЗЗП); в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

По приложението на материалния закон

НП е законосъобразно и от материалноправна гледна точка. В хода на съдебното

следствие се установи по несъмнен начин, че на 05.08.2021 г. в търговски обект, стопанисван от , се предлагали за продажба електронни цигари (стикове) за еднократна употреба марка , всяка поставена в потребителска опаковка, с информация на български език и поставена вътре листовка с информация на български език, като върху потребителската опаковка на артикул с вкус липсвала информация за поемното количество никотинна доза, както и предупреждения за опасността от пристрастяване и токсичност.

Разпоредбите на чл. 43з, ал. 2, т. 2 ЗТТСИ и чл. 43з, ал. 1, т. 5 ЗТТСИ са императивна относно минимума информация, който следва да бъде отразен върху търговската опаковка. Изводът за императивността на цитираните законови норми произтича не само от буквалния им прочит, но и чрез логическо тълкуване – с оглед рестриктивния режим на закона, касателно производството, окачествяването, изкупуването, промишлената обработка и търговията с тютюн, производството, представянето и продажбата на тютюневите и свързаните с тях изделия, поради вредния им ефект върху човешкото здраве – обстоятелство, което би могло да бъде прието за ноторно известно.

Касателно възражението за обективна несъставомерност, излагането в търговски обект по начин, че стоката да бъде достъпна за крайния потребител, носи признаците на „предлагане“, по смисъла на § 1, т. 30 от ДР на ЗТТСИ, в който смисъл и тезата на жалбоподателя не би могла да бъде споделена.

С оглед на изложеното съдът намира, че с горесцитираните пропуски в отразяването на изискуема се по закон информация, санкционираното юридическо лице не е изпълнило свое задължение към държавата, поради което и законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Субективна страна не следва да бъде изследвана, доколкото се касае за юридическо лице и неизпълнение на задължение към държавата, респ. – за налагане на имуществена санкция (чл. 83, ал. 1 ЗАНН), не – за административно нарушение и наказание (вината е елемент на нарушението).

Съдът приема, че неизпълненото задължение на жалбоподателя към държавата не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици, или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и . По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „нарушения на просто извършване” или „формални нарушения”. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗБЛД задължения на физическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 от ЗАНН) не е изключено и при формалните административни

нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай неизпълненото задължение на дружеството-жалбоподател е застрашило обществените отношения, свързани с правата на потенциално неограничен кръг потребители да вземат информирано решение за ползването на продукт с доказан негативен ефект върху здравето им, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че законосъобразно и правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

По размера на имуществената санкция

Съгласно нормата на чл. 51б, ал. 1 ЗТТСИ, който съхранява, предлага или продава електронни цигари и/или контейнери за многократно пълнене или изделия за пушене, различни от тютюневи изделия в нарушение на [чл. 43а, ал. 1 – 3](#) и [ал. 6, чл. 43б, ал. 1](#) и [чл. 43в – 43и](#) и [чл. 43к, ал. 1 – 3](#), се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., съответно му се налага имуществена санкция от 2000 до 5000 лв..

Санкциите са наложени в минималния предвиден в закона размер, като настоящото производство не предполага аналог на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК, поради което и подробни разсъждения по размера са безпредметни.

По разностите

С оглед изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция и императивната разпоредба на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, с оглед частично осъществено представителство от юрисконсулт, жалбоподателят следва да поеме разноски за насрещната страна. С оглед липсата на съществена фактическа и правна сложност на делото, размерът следва да бъде определен между минималния и средния по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, а именно – 100 лева за настоящата съдебна инстанция (при предходни разглеждания на делото искания за присъждане не са отправяни).

По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено, включително и в наказателно-осъдителната му част.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № издадено от директор на регионална дирекция при Г с което, на основание чл. 51б, ал. 1 ЗТТСИ, на били наложени 2 бр. имуществени санкции, в размер на по 2 000 (две хиляди) лева всяка, за нарушение на 43з, ал. 2, т. 2 ЗТТСИ и на чл. 43з, ал. 1, т. 5 ЗТТСИ.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, “ да заплати на КЗП сумата от 100 (сто) лева – деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____